

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

*Commissie juridische zaken
Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken
Commissie constitutionele zaken*

2013/2024(INI)

11.7.2013

ONTWERPVERSLAG

over tussentijdse evaluatie van het programma van Stockholm
2013/2024(INI)

Commissie juridische zaken
Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken
Commissie constitutionele zaken

Rapporteur: Luigi Berlinguer, Juan Fernando López Aguilar, Carlo Casini

(Gezamenlijke commissievergaderingen – Artikel 51 van het Reglement)

PR\941889NL.doc

PE514.784v01-00

NL

In verscheidenheid verenigd

NL

INHOUD

Biz.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT 3

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over tussentijdse evaluatie van het programma van Stockholm 2013/2024(INI)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 25 november 2009 over de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad - Een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht ten dienste van de burger – programma van Stockholm¹,
- gezien het programma van Stockholm - Een open en veilig Europa ten dienste en ter bescherming van de burger²,
- gezien artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het gezamenlijke overleg van de Commissie juridische zaken, de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie constitutionele zaken in overeenstemming met artikel 51 van het Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de adviezen van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A7-0000/2013),

(i) Het programma van Stockholm en het Verdrag van Lissabon

1. gelooft dat het Verdrag van Lissabon belangrijke positieve elementen heeft ingebracht in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, maar betreurt een aantal tekortkomingen in de wijze van uitvoering daarvan; wil niet langer dulden dat de Raad en de Commissie in veel gevallen blijven optreden alsof er geen Verdrag van Lissabon in werking was getreden; verlangt naleving van de verplichting om het Parlement ‘onverwijld en ten volle, en in iedere fase van de procedure’ te informeren omtrent de sluiting van internationale overeenkomsten; betreurt de onaanvaarbare traagheid met de aanpassing van de handelingen van de voormalige derde pijler aan het Verdrag van Lissabon; bepleit om de handelingen van de voormalige derde pijler ieder afzonderlijk te beoordelen op de mate waarin zij op de grondrechten van invloed zijn, om ze vervolgens in overeenstemming te brengen met de nieuwe normenhierarchie van basishandelingen, gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen;

Het recht van initiatief van de Commissie en de gewone wetgevingsprocedure

2. stelt dat de gewone wetgevingsprocedure de wetgeving dichterbij de burger brengt en de invloed van het Parlement, de enige democratisch gekozen instelling van de EU, heeft vergroot;

¹ PB C 285 E van 21.10.2010, blz. 12.

² PB C 115 van 4.5.2010, blz. 1.

3. merkt op dat de Commissie in haar mededeling van 20 april 2010 ‘Een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht voor de burgers van Europa – Actieplan ter uitvoering van het programma van Stockholm’¹, de Unie aanspoort meer ambitie te tonen in haar reactie op de dagelijkse beslommeringen en verlangens van Europeanen, en ook beklemtoont dat de Unie moet kunnen reageren op onverwachte gebeurtenissen, snel kansen moet kunnen grijpen en moet kunnen anticiperen op en zich aanpassen aan toekomstige tendensen;
4. herinnert er in dit verband aan dat de Commissie herhaaldelijk haar recht van initiatief overeenkomstig artikel 76 VWEU heeft doen gelden;
5. is van mening dat de tijd van de grote meerjarige programma’s die vanuit een intergouvernementele gedachte worden opgesteld, gepasseerd lijkt, gezien de rijkdom aan rechtsgrondslagen waarin de verdragen voorzien voor gebieden als de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, en gezien de mogelijkheden waarover de Commissie beschikt en haar ambitie om gebruik te maken van haar recht van initiatief;
6. moedigt de Commissie dan ook aan om haar rol in de vorming van het beleid en de keuze van wetgevingsprioriteiten te aanvaarden en telkens wanneer nodig gebruik te maken van haar initiatiefrecht, en zich te verzetten tegen iedere poging tot terugkeer naar het intergouvernementele tijdperk van voor de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon;

Nationale parlementen

7. meent dat de grotere betrokkenheid van nationale parlementen bij de activiteiten van de Europese Unie, zoals neergelegd in de protocollen nrs. 1 (over de rol van de nationale parlementen in de Europese Unie) en 2 (betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid) gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft een positief effect onder meer op de ontwikkeling en werking van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, niet alleen omdat de inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel beter wordt gewaarborgd, maar ook omdat de bredere en intensere band tussen de Europese volkeren een belangrijke bijdrage levert aan de wetgeving en de Europese politiek;

Uniforme verkiezingswetgeving

8. merkt op dat er ook zonder overeenstemming over een eenvormige verkiezingsprocedure sprake is van een geleidelijke convergentie van de verkiezingsstelsels, in het bijzonder dankzij de formele instelling van politieke partijen op EU-niveau², de werkzaamheden aan de totstandbrenging van een Europees statuut op basis van het voorstel van de Commissie ter hervorming van de regels betreffende het statuut van Europese politieke partijen³ en de afschaffing van het dubbele mandaat⁴, waardoor het lidmaatschap van het Europees Parlement voortaan onverenigbaar werd met dat van een nationaal parlement;

¹ COM(2010)0171.

² Verordening (EG) nr. 2004/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende het statuut en de financiering van politieke partijen op Europees niveau (PB L 297 van 15.11.2003, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1524/2007.

³ COM(2012)0499.

⁴ Besluit van de Raad 2002/772/EG, Euratom, artikel 1, lid 7, onder b).

9. meent dat de democratische functie van het Parlement beter moet worden uitgedragen in de publieke opinie en dat de verkiezingscampagnes voor elke nieuwe zittingsperiode betrekking moeten hebben op werkelijke Europese kwesties;
10. meent dat een hervorming van de verkiezingsprocedure in de toekomst geboden zal zijn, om de legitimatie en de efficiëntie du Parlement te vergroten door versterking van de Europese democratische dimensie en voorts door een meer evenredige zetelverdeling tussen de lidstaten, overeenkomstig de in de verdragen geformuleerde beginselen; meent dat een dergelijke hervorming de Europese burgers kan aanmoedigen om in de lidstaat van hun woonplaats, waarvan zij niet de nationaliteit hebben, aan de Europese verkiezingen deel te nemen;
11. prijst zich thans reeds gelukkig met de vaststelling van richtlijn 2013/1/EU van de Raad van 20 december 2012 tot wijziging van Richtlijn 93/109/EG tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een lidstaat waarvan zij geen onderdaan zijn¹, die de verplichtingen versoepelt waaraan een burger van de Unie met woonplaats in een lidstaat waarvan hij geen onderdaan is, moet voldoen om zich voor de Europese verkiezingen kandidaat te stellen;

Burgerinitiatief

12. is voldaan over de vaststelling van de betreffende het burgerinitiatief² die de burgers dezelfde politieke initiatiefbevoegdheid geeft als waarover het Parlement en de Raad reeds beschikken;
13. verwacht dat het burgerinitiatief een krachtig instrument zal blijken om onderwerpen op de agenda van de EU te brengen;
14. betreurt niettemin dat de organisatoren technische problemen ondervinden bij de uitvoering van het initiatief, en vraagt de Commissie om voor een oplossing van die problemen te zorgen;

II. Evaluatie van het programma van Stockholm en de uitvoering daarvan

Grondrechten

15. is van oordeel dat de uitvoering van het Stockholm-programma over het algemeen niet de ambitie kan waarmaken om de rechten van de burger te bevorderen;
16. dringt sterk aan op maatregelen om iets te doen aan het zogenoemde Kopenhaagse dilemma, de situatie waarin de Unie hoge normen stelt waaraan kandidaat-landen moeten voldoen maar de nodige instrumenten voor de lidstaten mist; kondigt aan binnen de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken een Kopenhaagen-commissie te willen opzetten;

¹ PB L 26 van 26 januari 2013, blz. 27.

² Verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 over het burgerinitiatief (PB L 65 van 11.3.2011, blz. 1).

17. vreest dat de economische crisis uitloopt op een crisis in de democratie en acht een sterk politiek leiderschap nodig om democratische verworvenheden te verdedigen;
18. onderstreept dat de toetreding van de Unie tot het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVBM), zoals in artikel 6, lid 2, VEU voorzien, de bescherming van de grondrechten in de Unie zoals thans reeds gewaarborgd door het Handvest van de grondrechten en de rechtspraak van het Hof van Justitie, nog verder zal versterken;
19. stelt vast dat de toetreding tot dit verdrag de burgers wat het handelen van de Unie betreft van een bescherming verzekert analoog aan de bescherming die zij reeds genieten waar het gaat om het handelen van de afzonderlijke lidstaten; acht dit des te belangrijker nu de lidstaten belangrijke bevoegdheden aan de Unie hebben overgedragen, met name op gebieden als de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht;
20. acht het verheugend dat de toetreding tot dit verdrag een waardevol element zal zijn van extra bescherming, met name in het kader van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht;
21. beschouwt de blokkering van de herziening van de verordening inzake toegang tot documenten als onaanvaardbaar;

Justitiële samenwerking in burgerlijke en strafzaken

22. wijst erop dat het Stockholm-programma het vrije verkeer van Europese burgers moet vergemakkelijken door alle rechten die uit een Europese ruimte van recht voortvloeien te verdedigen en te bevorderen, en dat justitiële samenwerking het belangrijkste instrument is om dat doel te bereiken;
23. constateert dat initiatieven op gebied van wederzijdse erkenning van rechtsposities, vonnissen en documenten een zeer belangrijke rol spelen in dit opzicht, omdat wederzijdse erkenning de rechtsstelsels van de lidstaten ongewijzigd laat maar tevens het ongemak vermindert dat individuele burgers door uiteenlopende regelgeving ondervinden;
24. meent dat wederzijdse erkenning het vertrouwen van burgers en praktijkjuristen in elkaars rechtsinstellingen veronderstelt; constateert dat versterking van een werkelijke Europese rechtscultuur die de beginselen van subsidiariteit en rechterlijke onafhankelijkheid ten volle respecteert, de invoering van gemeenschappelijke normen, en enig inzicht in andere rechtsstelsels zeer belangrijk zijn als fundament voor die wederzijdse erkenning en dat vertrouwen; wijst erop dat wederzijdse erkenning en vertrouwen geleidelijke veranderingen in nationale civielrechtelijke tradities kunnen bewerkstelligen, via uitwisseling van beste praktijken tussen de lidstaten;
25. merkt op dat wetgevingsinitiatieven op gebied van burgerlijk recht tot dusver grotendeels waren gericht op het materiële recht, ten koste van het procesrecht; pleit ervoor om in de toekomst meer aandacht te besteden aan het procesrecht;
26. heeft oog voor de vorderingen die zijn gemaakt met de routekaart voor processuele rechten in strafzaken, maar betreurt dat belangrijke voorstellen over rechtshulp en kwetsbare verdachten nog op zich laten wachten en dat het ambitieniveau bij de Raad

almaar geringer wordt;

27. gelooft stellig dat bij de ontwikkeling van een strafrechtgebied in de EU consistent te hanteren beginselen een prioriteit moeten zijn, en dat de EU-instellingen op dit punt nauw met elkaar moeten samenwerken, zoals aangegeven in de resolutie van het Parlement resolutie over een EU-aanpak van het strafrecht¹;
28. gelooft dat het wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten moet worden versterkt en dat wederzijdse erkenning en harmonisatie van strafrecht in de EU niet verder komen zonder serieuze feedback over de uitvoering van deze regels op lidstaatniveau;
29. gelooft dat een effectief rechtspraakstelsel een sterke aandrijfkraft is voor een welvarende economie;

Interne veiligheid

30. constateert met voldoening dat de lidstaten en de Commissie vorderingen maken met de interne veiligheidsstrategie (ISS) en de EU-beleidscyclus betreffende zware en georganiseerde criminaliteit; wijst er evenwel op dat er nog meer vooruitgang nodig is, bijvoorbeeld op de gebieden van cybercriminaliteit, bescherming van kritische infrastructuur en bestrijding van corruptie, geldwassing, financiering van terrorisme en illegale wapenhandel;
31. wijst erop dat het Europees Parlement nu een volwaardige institutionele actor is op het gebied van veiligheidsbeleid en daarom het recht heeft actief mee te werken aan de vaststelling van de kenmerken en prioriteiten van de interneveiligheidsstrategie en aan de evaluatie van deze instrumenten, met inbegrip van de regelmatige controle op de tenuitvoerlegging van de interneveiligheidsstrategie, die gezamenlijk wordt verricht door het EP, de nationale parlementen en de Raad op grond van de artikelen 70 en 71 VWEU;
32. meent dat een goede analyse van veiligheidsbedreigingen een essentiële voorwaarde is voor een effectieve interneveiligheidsstrategie;
33. wijst erop dat de huidige interneveiligheidsstrategie in 2014 afloopt; verzoekt de Commissie een nieuwe interneveiligheidsstrategie voor de periode 2015-2019 voor te bereiden, waarin rekening wordt gehouden met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en met de integratie van het Handvest van de grondrechten in het recht van de Unie; verzoekt de Raad de bijdrage van het Parlement aan de nieuwe interneveiligheidsstrategie zorgvuldig in overweging te nemen voordat hij de nieuwe strategie goedkeurt;
34. onderkent dat grensoverschrijdende criminaliteit in de EU een stijgende tendens vertoont en onderstreept daarom het belang van informatie-uitwisseling over Europese wetshandhaving; beschouwt het huidige ‘landschap’ van uiteenlopende instrumenten, kanalen en instrumenten als een gecompliceerd en versnipperd geheel dat leidt tot onefficiënt gebruik van de beschikbare instrumenten en ontoereikend democratisch toezicht op EU-niveau; bepleit een toekomstgerichte visie op de wijze waarop

¹ Aangenomen teksten P7_TA(2012)0208.

gegevensuitwisseling inzake wetshandhaving in de EU zich laat vormen en optimaliseren, onder waarborging van een afdoende niveau van gegevensbescherming;

35. verzoekt de Commissie spoedig met voorstellen te komen om de grensoverschrijdende politieke samenwerkingsinstrumenten die in het kader van de vroegere derde pijler zijn vastgesteld – zoals het Prüm-besluit en het Zweeds initiatief – in het rechtskader van het Verdrag van Lissabon onder te brengen;
36. verwelkomt het voorstel van de Commissie voor de nieuwe Europol-verordening en hoopt op een snelle afhandeling van dit belangrijke wetgevingsdossier zodat Europol zo spoedig mogelijk met het Verdrag van Lissabon in overeenstemming kan worden gebracht;

Grenzen en visa

37. is tevreden over de afronding van de onderhandelingen over het pakket voor het Schengenbestuur; vraagt de Commissie haar rol als coördinator van de Schengen-evaluaties en als hoedster van het Verdrag waar te maken, zodat situaties die de werking van het Schengengebied in gevaar kunnen brengen, worden vermeden; herhaalt zijn standpunt dat het Schengengebied zonder verder talmen moet worden uitgebreid tot ook Roemenië en Bulgarije;
38. beschouwt het wegvallen van controles aan de binnengrenzen als een van de belangrijkste verworvenheden van de Europese integratie; verlangt dat de Commissie bijzondere aandacht schenkt aan de afwezigheid van controles aan de binnengrenzen, en verzet zich krachtig tegen elke poging om de vrijheid van personenverkeer te beperken;
39. onderkent dat het Schengengebied een soort laboratorium is dat stap voor stap is uitgebouwd; is niettemin van mening dat moet worden nagedacht over de verdere ontwikkeling ervan op lange termijn; meent dat de Schengen-buitengrenzen in de toekomst door Europese grenswachters moeten worden bewaakt;
40. is tevreden over de herziening van het FRONTEX-mandaat en over de Eurosur-overeenkomst; is van mening dat zo spoedig mogelijk overeenstemming moet worden bereikt over de nieuwe regels voor de bewaking van de maritieme grenzen, dat als eerste prioriteit de levens van migranten moeten worden gered, en dat het beginsel van non-refoulement ten volle moet worden gerespecteerd;
41. is voldaan over de succesvolle migratie naar het Schengen-informatiesysteem II, de doorzettende verbreiding van het Visuminformatiesysteem en de oprichting van het EU-agentschap “eu-LISA” voor het operationele beheer daarvan; onderstreept dat deze nieuwe systemen hun geschiktheid voor dagelijks gebruik nu moeten bewijzen; herinnert aan zijn eis dat ‘dat geen nieuwe instrumenten voor grensbeheer of systemen voor grootschalige gegevensopslag mogen worden gelanceerd voordat de bestaande instrumenten volledig operationeel, veilig en betrouwbaar zijn ’; ziet belangstellend uit naar de evaluaties van de systemen zoals die in de respectieve wetgevingsinstrumenten zijn voorzien;
42. dringt aan op een betere uitvoering van het visa-*acquis* en meer harmonisatie van visumprocedures en -praktijken; gelooft dat gemeenschappelijke centra voor

visumaanvragen de norm moeten worden; dringt aan op een interinstitutionele discussie over de doelstellingen van het gemeenschappelijk visabeleid;

Asiel en migratie

43. herinnert eraan dat de Europese Raad in het Stockholm-programma had beklemtoond dat ‘goed beheerde migratie alle partijen tot voordeel kan strekken’; betreurt dat zo weinig voortgang is gemaakt met de invoering van wetgeving op gebied van legale migratie en dringt aan op grotere inspanningen in de toekomst, met het oog op de demografische uitdagingen en de behoeften van de economie; meent tevens dat de integratie van migranten om meer aandacht vraagt;
44. verwelkomt de vaststelling van het asielpakket; vraagt de Commissie om een oog te houden op de juiste uitvoering van het pakket door de lidstaten vanaf de datum waarop het van kracht wordt;
45. betreurt ten eerste dat van de beginselen van solidariteit en billijke verdeling van verantwoordelijkheden waarvan artikel 80 VWEU spreekt, zo weinig terecht gekomen is; gelooft dat in de toekomst krachtiger en concretere maatregelen nodig zullen zijn;
46. meent dat de externe dimensie van asielverlening moet worden uitgebreid, met name in verband met hervestiging;

Methoden, instrumenten en procedures

47. is zwaar teleurgesteld over de geringe kwaliteit van het beleidsvormingsproces; merkt op dat de benoeming van problemen, de bespreking van mogelijke oplossingen en de keuze tussen mogelijke opties in de regel niet in een vaste volgorde plaatsvinden zoals zou moeten, maar veeleer tegelijkertijd gebeuren; vraagt de Commissie om eerst een verslag uit te brengen over de te behandelen kwestie, vervolgens een discussie te entameren over mogelijke oplossingen en tenslotte met wetgevingsvoorstellen te komen;
48. betreurt het ontbreken van een objectieve evaluatie van de vooruitgang naar een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, en van betrouwbare informatie over de wijze waarop de lidstaten uitvoering geven aan het *acquis*;
49. stelt voor dat nieuwe wetgeving achteraf stelselmatig aan onafhankelijke evaluatie wordt onderworpen, waarbij ook wordt beoordeeld of wetgeving op het betrokken gebied nog steeds nodig is;
50. juicht het initiatief van de Commissie toe om een EU-scoreboard voor justitie op te stellen, dat een rechtspraakstelsel van hoge kwaliteit op gebied van civiel-, handels- en bestuursrecht moet bevorderen, in aanmerking genomen dat de concrete toepassing van de wetgeving uiteindelijk in handen van de rechter ligt; pleit ervoor dat via het justitie-scoreboard project alle gebieden van de rechtspraak worden beoordeeld, ook de strafrechtspraak en alle horizontale kwesties; stelt voor dat in het scoreboard ook gegevens worden opgenomen waaruit blijkt hoe het in alle lidstaten is gesteld met de rechtstatelijkheid, de democratie en de grondrechten, en in hoeverre aan de Europese waarden invulling wordt gegeven (artikel 2 VEU);

51. verlangt van de Commissie dat zij nadrukkelijker toeziet op de concrete tenuitvoerlegging van EU-wetgeving door de lidstaten; wanneer er rechten van burgers bij zijn gemoeid, moet dit gebeuren vanaf de eerste dag waarop een handeling in werking is; stelt dat er meer moet gebeuren op dit terrein en dat de oorzaken voor niet-uitvoering van EU-wetgeving moeten worden achterhaald;
52. is van mening dat voor kwaliteitsverbetering van de EU-wetgeving op gebied van vrijheid, veiligheid en recht nodig is dat de lidstaten en de Europese instellingen zich gezamenlijk inspannen om de informatie-uitwisseling over de respectieve nationale systemen te verbeteren en nauwkeurige juridische informatie te verschaffen (over geldende nationale/regionale wetgeving en normen), alsmede informatie over uitvoering en werkwijzen;
53. betreurt dat de Raad vaak gebruik maakt van strategiedocumenten, zoals de drugsstrategie en de interne veiligheidsstrategie, die zonder bemoeienis van het Parlement worden uitgevaardigd;
54. is van mening dat de ontwikkeling van een Europese rechtsplegingscultuur een eerste vereiste is om de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht voor de burger tot werkelijkheid te laten worden; pleit, dit indachtig, voor veel sterkere nadruk op en meer financiering van EU-opleidingen op rechtspraakgebied voor alle praktijkjuristen; acht het belangrijk dat voor zulke rechtspraakopleidingen een 'bottom-up'-benadering wordt gevolgd, dat voor ruimere toegankelijkheid van Europeesrechtelijke informatiebronnen wordt gezorgd via webtechnologie (d.w.z. een e-justitieportaal), dat er verbetering komt in de kennis van het Europese recht bij de rechterlijke macht en de talenkennis onder rechterlijke ambtenaren, en dat er netwerken op dit terrein worden aangelegd en onderhouden; merkt op dat training van politie-eenheden met een Europees perspectief evenzeer belangrijk is;

Verdere maatregelen:

55. houdt begeleiding, samenhang en benchmarks voor noodzakelijk in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, waarvoor moet worden gezorgd overeenkomstig artikel 17, lid 1 VEU; stelt voor dat de drie instellingen overeenkomstig dit artikel van het VEU over de meerjarige programmering tot overeenstemming komen; verwacht van de Commissie dat zij daartoe de juiste initiatieven neemt en op die basis met een voorstel komt;
56. verlangt dat alle toekomstige programmering in de geest van het Verdrag van Lissabon wordt voorbereid met een gezamenlijke inspanning van het Parlement, de Raad en de Commissie; neemt kennis van de conclusies van de Europese Raad van 27/28 juni dit jaar, volgens welke de Europese Raad in zijn bijeenkomst in juni 2014 'de te formuleren strategische richtsnoeren zal bespreken voor de wetgevende en operationele programmering in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht (ingevolge artikel 68 VWEU)', acht het voorgestelde tijdstip echter verkeerd gekozen;
57. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.